

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007027 19 Кж 2
Бања Лука, 07.08.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужаног В.К. због кривичног дјела тешке крађе из члана 226. став 3. став 1. тачка 1. и члана 224. став 1. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007027 19 Кпс 2 од 22.04.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 07.08.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптужаног В.К. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007027 19 Кпс 2 од 22.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007027 19 Кпс 2 од 22.04.2019. године оптужени В.К., након прихватања споразума о признању кривице, оглашен је кривим због кривичног дјела тешке крађе из члана 226. став 3. став 1. тачка 1. и члана 224. став 1. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС), и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору, од њега је одузето 20.000,00 швајцарских франака имовинске користи прибављене кривичним дјелом и обавезан је да плати и паушал суду од 200,00 КМ, а оштећени је са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу његов бранилац П.М.Б., адвокат из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да овај суд жалбу уважи, побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење.

Одговор на жалбу није поднесен.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Суштина жалбених приговора своди се на то да је првостепени суд након укидања раније пресуде пропустио да одржи главни претрес и на њему донесе своју одлуку.

За правилно разрјешење ове кривице мора се поћи од чињенице да је ранија првостепена пресуда донесена у поступку преговарања о кривици, као посебној врсти диверзног кривичног поступка. Овај поступак законодавац је уредио посебним одредбама члана 246. ЗКП РС, прописујући да се пред првостепеним судом одвија у двије фазе ван главног претреса. Прва фаза је посебно рочиште (без претреса) за разматрање споразума о кривици и доношење одлуке о његовом прихватању или одбацивању. Друга фаза је претрес (претресају се докази који су одлучни за избор кривичне санкције и одмјеравање казне) за изрицање кривичноправне санкције из споразума који, сходно одредби става 7. цитираног прописа, слиједи ако суд прихвати споразум. Жалба је првостепену пресуду побијала по свим основама али са разлозима који се односе на имовинскоправни и одштетни захтјев и правну оцјену дјела, али не и поступак преговарања о и одлуци о прихватању споразума о кривици. Све те одлуке донесене су, и доносе се, на претресу за изрицање кривичноправне санкције и укидање пресуде са враћањем на поновно суђење значи да је било потребно расправити и отклонити пропусте који су почињени на том претресу. Синтагма „враћање првостепеном суду на поновно суђење“ је општи појам из члана 324. ЗКП РС који се односи на ситуацију када се пресуда укине, без обзира да ли је до тога дошло у редовном или у посебном поступку, као што је поступак преговарања о кривици. Садржина суђења се одређује према врсти поступка, а то је у овом случају претрес за изрицање кривичноправне санкције предвиђене споразумом, а не главни претрес који је фаза редовног кривичног поступка, јер је споразум остао на снази. Поступајући на овај начин првостепени суд није повриједио осуђеном право на одбрану, пресуда садржи све разлоге о одлучним чињеницама, а правилна правна оцјена дјела, као једног а не стицаја кривичних дијела, без обзира на двије унесене радње у правном опису (обијање и вриједност), произилази из начина одмјеравања казне и њеног изрицања гдје нису ни примјењене одредбе о стицају.

С обзиром на изложено у поступку доношења првостепене пресуде није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г), к) и став 2) и повреда кривичног закона из члана 312. тачке г) и д) ЗКП РС, као што жалба неосновано тврди.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану и потврдити првостепену пресуду.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић